

er ikke Spor deraf!). Ja, ja! det kan være tænkeligt, og skulde det være Tilfældet, at der skulde komme et indbømmet Areal tilstede her, vilde det være endnu et Moment til vel at vogte sig for at gjøre et Skridt dertil. Dette er kun Noget, jeg har tænkt mig ved Siden af det Andet, men i og for sig mener jeg, at Sagen langt fra egner sig til, at man saa hurtig skal gjøre et Skridt, som vi dog maa indrømme er meget vigtigt. Derfor kan jeg, bortset fra, om Foretagendet er nyttigt eller ikke, ikke undlade at stemme imod Forslaget.

Th. Nielsen: Det er noget Forunderligt at høre det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) — i alt Fald forekommer det mig, at han gjorde det — give Anvisning paa, at en Tillægsbevilling som denne først kunde behandles i Landsathinget og sættes ind der. Harde jeg kun Valget imellem at stemme for Vædringsforslaget, som det foreligger, eller at stemme for den Fremgangsmaade, som det ærede Medlem gav Anvisning paa, valgte jeg ti Gange hellere at stemme for Vædringsforslaget, som det foreligger. Naanlig forekommer det mig ganske mærkeligt, at en saadan Hensigt kunde komme fra et æret Medlem, som ellers, i det Mindste tidligere, har været saa nidkær og om over at hævde Finantslovens Ret og Behandling her i fuld Udstrækning. Det var dette, der gav mig Anledning til at begjære Ordet. Jeg kan henholde mig til og samstemme med, hvad det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Ankjær) sagde, thi ogsaa ham faldt det jo for Bryftet.

Winther: Jeg maa rimeligvis have udtrykt mig noget uklart; jeg beder da dette undskyldt. Jeg maa gjøre opmærksom paa, at jeg ikke har tænkt paa at ville gjøre noget eneste Skridt i denne Sag. Jeg har heller ikke tænkt, at den ærede Minister skulde gaa ind paa slige ekstraordinære Foranstaltninger. Jeg har tænkt mig, at Finantsloven kunde komme her tilbage, og dersom saa den Mand, der især interesserer sig for det — og til hvem det var, jeg henvendte mig, ikke til Ministeren — kunde faae denne Sag bragt i Orden, vilde jeg henstille til ham at gjøre det. Min Mening var, at vi ikke skulde afgjøre dette nu. Iøvrigt kunne De, mine Herrer, være rolige for, at jeg skal blive ved mine tidligere Anstuelser, at det skal være Folkethinget, der skal behandle Finantsloven først. Men jeg maa altsaa bede om Undskyldning, da jeg vel ikke maa have udtrykt mig tilstrækkelig klart. Jeg synes dog iøvrigt, at jeg i alt Fald endte med at udtale, at jeg vilde stemme mod det foreliggende Forslag nu, for at der kunde vindes Tid til at overveje Sagen næriere. Dette var i Grunden det Vigtigste af, hvad jeg sagde.

Ordføreren (Bojse): Naar jeg fremdeles maa fastholde Vædringsforslaget under Nr. 2, saa er dette jo, saaledes som Sagen nu foreligger, egentlig ikke af nogen stor reel Betydning, men det, hvorom det dreier sig for mig, er dette, at Indenrigsministeren ikke paa et tidligere Tidspunkt har meddelt os, hvad han nu stiller i Udseende, at Udgifterne til Reparation ville komme til at udgjøre et mere eller mindre anseeligt Beløb. Thi det er som sagt min Opfattelse, at Thinget ikke vilde være gaaget til at negte Anskaffelsen af det nye Loug, dersom man havde haadt de nu meddelte Oplysninger. Derom har der ikke foreligget fjerneste Antydning tidligere, og det er derfor, det maa beklages, at vi paa Grund af Mangel paa Meddelelser fra Ministerens Side ere komne til en Afgjørelse, som sandsynligvis vil vise sig at have været urigtig. — Den ærede Minister sagde, at naar man kjendte de Forhandlinger, som have været førte om den Sag, der omhandles i hans Forslag om en Dæmning over Sebbesund, saa vilde man have givet det sin fulde Tilslutning, og takket for, at han var kommen med det endnu i dette Dieblis; men det er netop Sagen, at disse Forhandlinger kjende vi ikke. Vi have ikke den mindste Meddelelse derom, undtagen hvad der staar paa det omdelte Blad, som ærede Medlemmer dog maaske have faaet Tid til at gennemlæse; dertil indskrænker sig, hvad vi have at bygge paa. Jeg undrer mig lidt over, at det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Ankjær) nu kan give Forslaget sin Tilslutning, men det ligger vel ogsaa i den korte Tid, vi have haadt til at sætte os ind i Sagen. Jeg vil ikke haabe eller vente, at mange ærede Medlemmer i Løbet af denne korte Tid vilde have kunnet forandre deres Standpunkt overfor Forslaget. Jeg maa altsaa vedblivende tilraade det ærede Thing at stemme for Vædringsforslaget under Nr. 2, og imod det af mig sidst omtalte Vædringsforslag.

Indenrigsministeren (Lobjese): Jeg vil dog sige, at det forekommer mig at være en noget synderlig Indvending at gjøre imod Indenrigsministerens Forhold til dette Loug, at man vil sige, at det er hans Skyld, at man har truffet en uheldig Afgjørelse med Hensyn til Bevillingen af Pengene dertil. Ministeren har oplyst det ærede Finantsudvalg om, at Louget var slet, og slet placeret, og at man derfor vist gjorde bedst i at anskaffe et nyt Loug. Da Udvalget var af den Mening, at man dog mulig kunde opsætte dette til daaare, og det ikke paa nogen Maade kunde siges, at Telegrafvesenet eller Statens Belfærd afgang af, om man gjorde det det ene Aar eller det andet, naar man vilde bevilge det nødvendige Beløb til en Reparation af Louget, fandt jeg mig rolig i Opfattelsen, imod at faae det nødvendige Beløb til Reparationen.